

deles over en længere løbetid. Og ÅOP vil omvendt blive lavere, hvis de samme omkostninger skal fordeles over en længere løbetid.

Jeg vil komme med et eksempel på det, som alle forbrugere kan forstå. Der er selvfølgelig noget sagsbehandling forbundet med en låneansøgning, hvis man går ned i en bank for at få et lån. Det betaler man et gebyr for, men hvis lånet løber over 1 år, er selve gebyrets størrelse selvfølgelig ikke noget, der fylder meget i det samlede betalingsbillede. Hvis man derimod skal lave den samme kreditvurdering af et lån, der kun skal løbe over 2 eller 3 uger, er det klart, at det gebyr kommer til at være så højt i forhold til renten, at det kommer til at veje tungere. Jeg synes, det er væsentligt at få understreget, at hvis man frem for at låne 1.500 kr., der løber over et år, låner 1.500 kr. ti gange i løbet af et år 14 dage hver gang, kommer man jo til at betale et gebyr ti gange, og så bliver det altså dyrere at låne penge.

Forslagsstillerne anfører videre, at en række andre europæiske lande har indført loft over ÅOP. Det er også rigtigt, men det er også sådan, at flere af de lande, vi normalt sammenligner os med, f.eks. Sverige, Norge, Finland og England, ikke har regler om lofter. Jeg er ikke overbevist om, at et loft over ÅOP vil løse de problemer, som Socialdemokraterne peger på i forslaget.

For det første har faste priser eller lofter en tendens til at blive den accepterede pris på et område og kan derfor ende med at være til skade for konkurrencen, da den frie prisdannelse og markedets egen regulering sættes ud af kraft. Det kan i sidste ende betyde højere priser, og det er ikke til forbrugernes fordel. Et loft over ÅOP vil komme til at gælde for såvel bankernes forbrugslån som forbrugslån hos andre kreditgivere. Som tidligere nævnt låner størstedelen af danskerne penge i banken, og hvis disse lån bliver dyrere som en konsekvens af et loft over ÅOP, er der tale om et skridt frem, men to tilbage.

For det andet kan et loft over ÅOP medføre, at låneselskaberne ikke længere vil låne penge ud til visse grupper, fordi de ikke får afdækket den risiko, som en høj ÅOP typisk skal sikre. På den måde vil der være forbrugere, som i dag kan få et lån med en forholdsvis høj rente, som fremover slet ikke kan få et lån hos de etablerede selskaber. Disse forbrugere bliver så presset ud på det grå lånemarked, som vi har meget svært ved at beskytte dem i forhold til.

Kl. 16:54

For det tredje er der allerede i dag en lang række lovregler og andre initiativer, som sikrer åbenhed og gennemsigtighed på markedet. Den gældende lovgivning indeholder regler, som har til hensigt at beskytte forbrugeren i forbindelse med optagelse af lån. Alle lånudbydere skal efter skiltningsreglerne give oplysninger om en række omkostninger ved lånet, herunder de årlige omkostninger i procent, ÅOP. Oplysningerne om lånet skal gives på det sted, hvor lånet udbydes eller bestilles, og de skal være tydelige.

Forbrugslån med en løbetid på over 3 måneder er også omfattet af kreditaftalelovens regler. Det indebærer, at aftalen skal udfærdiges skriftligt, at forbrugeren har krav på en opgørelse af alle omkostninger, og at man skal oplyse om de årlige omkostninger i procent. Der gælder endvidere efter forbrugeraftaleloven en 14-dagesfortrydelsesret på lån, hvor aftalen er indgået ved fjernsalg, f.eks. hvis man låner via sms eller via internettet. Så der har man altså 14 dage til at fortryde, at man egentlig sagde, at man gerne vil have et lån.

Endelig eksisterer der allerede værn imod urimelig høje renter, idet kreditaftalelovens § 22 indeholder en generel klausul svarende til aftalelovens § 36 om urimelige aftaler, hvorefter renter eller omkostninger for en kreditaftale, som er urimelig, kan nedsættes til, hvad der skønnes rimeligt. Reglen er brugt i såvel Pengeinstitutankenævnet som domstolens praksis. Reglen er smidig og følger med skiftende tiders renteniveau og kan afpasses de konkrete omstændigheder.

Hvad angår forbrugslån med løbetid på under 3 måneder, som f.eks. sms-lån, har Forbruggerombudsmanden netop afsluttet sine forhandlinger om retningslinjer om sms-lån efter markedsføringsloven. Retningslinjerne er forhandlet på plads med branchen og Forbrugerrådet. Retningslinjerne indeholder regler om både markedsføring, kreditvurdering og vejledning. Sms-selskaberne har også tilkendegivet at ville indberette en række oplysninger om deres udlån.

Jeg mener, at retningslinjerne har styrket forbrugernes retsstilling betydeligt på dette område. Forbrugerne har således med de nugældende regler, og også de nye sms-retningslinjer, gode muligheder for selv at vurdere omkostningerne ved at optage det pågældende lån.

Regeringen lægger stor vægt på at informere forbrugere om ÅOP. Forbrugerstyrelsen har i samarbejde med Penge- og Pensionspanelet, Fi-